

Generalsekretæren har desuden oprettet en task force, en midlertidig backupenhed bestående af tjenestemænd, der midlertidigt er udlånt fra deres sædvanlige afdeling, som har til formål at opfylde punktuelle behov i institutionen, der ligger ud over det sædvanlige, f.eks. i forbindelse med regeringskonferencer eller forhandlinger om nye tiltrædelser.

Generalsekretariatet for Rådet lægger vægt på en vis fleksibilitet med hensyn til omfordeling, så der alt efter behov bliver mulighed for at behandle nye hastende sager.

(2000/C 330 E/202)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0506/00
af Christopher Huhne (ELDR) til Kommissionen

(28. februar 2000)

Om: Anvendelse af efterretningstjenester til indsamling af oplysninger om kommercielle aktiviteter

Mener Kommissionen, at medlemsstaters anvendelse af efterretningstjenester til indsamling af oplysninger om kommercielle aktiviteter, som udøves af virksomheder fra andre medlemsstater, udgør en legitim statsstøtte? Er Kommissionen i besiddelse af beviser for, at en eller flere medlemsstater udøver en sådan form for efterretningsvirksomhed? Er den foruroliget over forlydender om, at visse medlemsstater anvender deres efterretningstjenester på denne måde (jf. Sunday Times af 23. januar 2000)?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(29. marts 2000)

Indtil nu har Kommissionen ikke set beviser for, at nogen medlemsstat anvender sin efterretningstjeneste til at indhente forretningshemmeligheder om virksomheder i andre medlemsstater. Uanset hvilken juridisk betegnelse der bliver hæftet på denne form for virksomhed, vil den naturligvis aldrig få Kommissionens støtte. Med hensyn til de retlige virkemidler, der kan bruges til at bekæmpe disse påståede aktiviteter, mener Kommissionen ikke, at bestemmelserne om statsstøtte er den mest passende løsning. En sådan virksomhed bør normalt tages op ved domstolene på nationalt plan.

(2000/C 330 E/203)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0507/00
af Christopher Huhne (ELDR) til Kommissionen

(28. februar 2000)

Om: Måling af levestandarden i de forskellige regioner

Kan Kommissionen i fortsættelse af svaret på skriftlig forespørgsel E-2223/99⁽¹⁾, hvori Kommissionen oplyste BNP pr. indbygger i reelle tal og det tilsvarende regionale BNP i reelle tal for hele Unionen, oplyse, om den er overbevist om, at disse tal udgør det bedst tilgængelige grundlag for vurdering af levestandarden i de forskellige regioner og om der findes en metode, som gør det muligt at tage hensyn til den indtægt, som indtjenes i én region af en person, som er bosiddende i en anden — f.eks. en person, som er bosiddende i South East England og arbejder i London — og opstille statistikker baseret på den personlige indkomst snarere end det regionale BNP?

⁽¹⁾ EFT C 203 E af 18.7.2000, s. 150.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pedro Solbes Mira

(3. april 2000)

Bruttonationalproduktet (BNP) er værdien af den produktion, der frembringes af indenlandske produktionsenheder. Værdien af produktionen er lig summen af de indkomster (lønninger, huslejer og fortjenester), der skabes under produktionsprocessen. Det regionale BNP er følgelig en samlet indikator for produktionen i en given region og er velegnet til at måle regionernes økonomiske udviklingsniveau.

Indkomsterne fra produktionen er imidlertid ikke identiske med borgernes disponible indkomster. Forskellen beror på skat og overførsler. Desuden anslås det regionale BNP på produktionsstedet, mens den disponible indkomst bør anslås på husstandens hjemsted.

Kommissionen råder ikke endnu over oplysninger om husstandenes disponible indkomst på regionalt plan. Da man i 1995 reviderede det europæiske regnskabssystem, fastlagde man dog, hvilke metodologiske principper der var påkrævede for at kunne udarbejde regionale regnskaber for husstandene. Dette arbejde, som blev udført i samarbejde med de nationale statistiske kontorer, vil give de første oplysninger på området fra 2001. Oplysningerne vil jævnligt blive offentliggjort og vil give brugerne en yderligere indikator til at måle forskelle mellem regionerne.

(2000/C 330 E/204)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0509/00

af Christopher Huhne (ELDR) til Kommissionen

(28. februar 2000)

Om: Vurdering af forskelle i inflationsraterne

I svaret på skriftlig forespørgsel E-2228/99 ⁽¹⁾ af Solbes Mira af 20. december 1999 anfører Kommissionen, at inflationsforskellene vil blive overvåget nøje under hensyntagen til den generelle økonomiske tilstand, således at skadelige forskelle i inflationen kan undgås. Hvordan har Kommissionen på baggrund af sine videre udtalelser om, at det er særdeles vanskeligt at forudse, hvilken virkning vedvarende inflationsforskelle inden for ØMU vil få, til hensigt at »vurdere« sådanne inflationsforskelle? Ville Kommissionens foreslåede vurdering være mere troværdig, hvis den var baseret på en forudgående snarere end en efterfølgende undersøgelse af dette spørgsmål? Har Kommissionen til hensigt at offentliggøre en sådan undersøgelse ledsaget af samtlige nødvendige forbehold vedrørende de usikkerhedsmomenter, der er forbundet med de pågældende antagelser?

⁽¹⁾ EFT C 219 E af 1.8.2000, s. 127.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pedro Solbes Mira

(27. marts 2000)

Kommissionen og Rådet følger hele tiden den økonomiske udvikling i eurozonen og de enkelte medlemsstater. Overvågningen foregår bl.a. ved at udarbejde officielle dokumenter såsom Årsberetningen om den økonomiske udvikling i EU og ved at føre overvågningsdiskussioner i Det Økonomiske og Finansielle Udvalg, Udvalget for Økonomisk Politik, Euro-11-gruppen og Økofin-Rådet. Kontrollen med inflations- og konjunkturforskelle i eurozonen er en vigtig del af den økonomiske overvågning.

Kommissionen konstaterer, at der kan forekomme vedvarende inflationsforskelle i Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU). Dette forhold understreges af nylige empiriske undersøgelser, som baserer sig på Balassa-Samuelsson-modellen og udgør et vigtigt grundlag for vurderingen af den faktiske inflationsudvikling. Imidlertid indikerer en gennemgang af de antagelser, der ligger til grund for disse numeriske simulationer, at det er vanskeligt at beregne på forhånd, hvor store de vedvarende inflationsforskelle i eurozonen vil blive. Dette kan ikke beregnes med nogen større sikkerhed.

Til vurderingen af inflationsforskelle i ØMU benytter Kommissionen sig ikke af en statisk model og påregner heller ikke at gøre dette i fremtiden. I stedet vil en række faktorer, som kan begrunde forskelle i de økonomiske resultater, blive taget i betragtning. For tiden vurderer Kommissionen konjunktur- og inflationsforskelle på basis af et stort antal indikatorer, bl.a. produktionsgab, økonomisk vækst, løn, enhedslønsmkostninger, inflation, ændringer i priser for handlede og ikke-handlede varer samt bevægelser i reale valutakurser i forhold til langsigtede købekraftsparitetsniveauer.